

RADICALS LLIURE

cicle de nova creació escènica
del 13 de maig al 5 de juny 2010

RADICALS WEEKEND
mostra per a professionals

28, 29 i 30 de maig

amb el suport de l'

LLLL institut
ramon llull
Llengua i cultura catalanes

MAIG	dimecres 12	dijous 13	divendres 14	dissabte 15	diumenge 16
SALA FABIÀ PUIGSERVER	20:30 ALBERT SERRA Puigasarí	20:30 SERGI FÀUSTINO C60	20:30 SERGI FÀUSTINO C60	20:30 ANGÈLICA LUDELL Te haré invencible con...	20:30 ANGÈLICA LUDELL Te haré invencible con...
MAIG	dimecres 19	dijous 20	divendres 21	dissabte 22	diumenge 23
SALA FABIÀ PUIGSERVER	20:30 MACARENA RECUERDA That's The Story of My Life	20:30 SOCIETAT DOCTOR ALONSO Club Fernando Pessoa	22:30 ALBERT SERRA Puigasarí	20:30 LOLA ARIAS MI vida después	18:30 SOCIETAT DOCTOR ALONSO Club Fernando Pessoa
ESPai LLiURE			20:30 ROGER BERNAT La consagració de la...	18:30 ROGER BERNAT 19:30 La consagració de la...	22:30 LOLA ARIAS MI vida después
MAIG	dimecres 26	dijous 27		dissabte 29	diumenge 30
SALA FABIÀ PUIGSERVER	20:30 INDI QEST Prometeu no res	20:30 SERGI FÀUSTINO C60	18:30 RODRIGO GARCÍA Versus	12:30 BERLIN Bonanza	12:30 INDI QEST Prometeu no res
ESPai LLiURE			20:30 BERLIN Bonanza	18:30 MACARENA RECUERDA That's The Story of My Life	18:30 SERGI FÀUSTINO C60
			22:30 SOCIETAT DOCTOR ALONSO Club Fernando Pessoa	20:30 BERLIN Bonanza	20:30 ALBERT SERRA Puigasarí
			24:00 BERLIN Bonanza	22:30 RODRIGO GARCÍA Versus	
ESPai LLiURE	21:30 ROGER BERNAT 22:30 La consagració de la...		20:30 AGRUPACIÓ SENYOR SERRANO Artefacte	16:30 DAVID ESPINOSA Felicidad.es	16:30 DAVID ESPINOSA Felicidad.es
ALTRES ESPaiS				20:30 ROGER BERNAT La consagració de la...	
				22:30 AGRUPACIÓ SENYOR SERRANO Artefacte	
				24:30 FESTA (BAR DEL LLIBRE)	14:00 PAELLA (TERRASSA DEL LLIBRE)
JUNY	dimecres 2	dijous 3	divendres 4	dissabte 5	diumenge 6
SALA FABIÀ PUIGSERVER		20:30 HEINER GOEBBELS Sifters Dinge	19:30 HEINER GOEBBELS Sifters Dinge	19:30 HEINER GOEBBELS Sifters Dinge	
			22:00 HEINER GOEBBELS Sifters Dinge	22:00 HEINER GOEBBELS Sifters Dinge	

RADICALS WEEKEND

COPRODUCCIONS

PULGASARI

Albert Serra

Platea 1 – Sala Fabià Puigserver

13 i 30 de maig 20:30h.

14, 15 i 21 de maig 22:30h.

coproducció Teatre Lliure i Andergraun Industry

intèrprets **Xavi Gratacós / Albert Serra / Montse Triola**

escenografia i il·luminació **Jimmy Gimferrer** / vestuari **Marta Juanola** / so **Joan Pons, Jordi Ribas** / posada en escena **Albert Serra, Montse Triola**

Inspirada en fets reals, un retrat poètic del règim dictatorial de Corea del Nord, el món del cinema, l'amor, etc., a partir del segrest del realitzador coreà Shin Sang-ok i de l'actriu Choi Eun-hee.

informació i distribució:

Montse Triola triola@andergraun.com / www.andergraun.com

Albert Serra (Figueres, 1975) llicenciat en Filologia Hispànica i en Teoria de la Literatura Comparada per la Universitat de Barcelona, on ha fet també el primer cicle d'Història de l'Art. Ha estat col·laborador de la desapareguda revista Scope i del suplement Culturas de La Vanguardia, a banda de participar en l'edició de diversos volums cinematogràfics. Ha estat seleccionat per Cahiers du Cinéma i Fil Comment com un dels quinze nous directors cinematogràfics més importants de l'última dècada en el panorama internacional. El 2009 va ser triat per ser la icona del nou cinema d'avantguarda de la Quinzaine des Réalisateurs del Festival de Cannes, on ha estrenat els seus dos darrers films. La col·lecció francesa *Cinéma de notre temps* li ha encarregat per al 2010 un documental sobre Hong Sang-Soo que formarà part d'una retrospectiva sobre la mítica col·lecció que se celebrarà l'abril del 2011 al Centre Pompidou de París. Actualment prepara un volum en col·laboració amb Cyril Neyrat prologat per Pere Gimferrer sobre *Honor de cavalleria*, que acompanyarà l'edició del film en DVD, i que també s'editarà en castellà en un cofre amb *El cant dels ocells* i el documental *Waiting for Sancho* de Mark Peranson. Aquest mes de maig, el Centre d'Art Santa Mònica ofereix una exposició sobre la seva obra i, paral·lelament, es projectarà tota la seva filmografia a la Filmoteca de Catalunya. Per al novembre prepara *Cardenal de Retz*, una peça de vídeo per a l'exposició *Esteu a punt per a la televisió?* del MACBA, i *El trencadís de Gaudí*, un altre vídeo per a la consagració del temple de la Sagrada Família de Barcelona. El març del 2011 està previst que s'estreni el seu últim llargmetratge, *El Senyor ha fet en mi meravelles*.

2008 *El cant dels ocells. Fiasco* / 2006 *Honor de cavalleria* (7è. Millor Film de l'any segons Cahiers de Cinéma). *Alto Arrigo* / 2007 *Rússia*. 2003 *Crespià, the film not the village*.

C60

Sergi Fäustino

Platea 2 – Sala Fabià Puigserver

14 i 27 de maig 20:30h.

16 de maig 22:30h.

30 de maig 18:30h.

coproducció Teatre Lliure, M.O.M./El Vivero i Sergi Fäustino

músics **Cristina Checa / Aleix Clavera Ibáñez / Pablo Díaz-Reixa / Adrià de Alfonso Prieto-Puga**

direcció **Sergi Fäustino** / text **Kiko Amat** / coordinador musical **Adrià de Alfonso Prieto-Puga**

*“Our band could be your life
Real names will be proof:
me and Mike Watt played for years
punk rock changed our lives”
(History lesson Pt.II, Minutemen)*

L'espectacle **C60** és un panegíric musicat dedicat a les 11 cançons d'una cinta de casset imaginària. Una *mixtape* vivent feta de paraula i guitarres i congues i baixos. La música il·lustra el text que explica la música. El ritme de la paraula parlada ressona amb el *beat* dels tambors, i es balla *soul* entre les butaques i es fa *pogo* als passadissos mentre a les converses es parla de noms propis, coses sòlides, batalles esdevingudes i grups reals que van capgirar vides.

LA CINTA DE C60 Mose Allison *I'm smashed* / Vic Godard *T.R.O.U.B.L.E.* / Joyce Clareana / The Soft Boys *Only the stones remain* / Thee Headcoats *Girl of 62* / The Jam *Ghosts* / Smokey Robinson & The Miracles *The tracks of my tears* / Generation X *Kiss me deadly* / Minutemen *History lesson Pt.II* / The Eyes *When the night falls* / Tim Hardin *If I were a carpenter* / Laura Nyro *American dreamer*

informació i distribució: Marta Oliveres Management - M.O.M
m.o.m@martaoliveres.com / www.martaoliveres.com

Sergi Fäustino (Barcelona, 1972), és intèrpret i creador escènic. Ha estudiat a la School for New Dance Development d'Amsterdam (Holanda) i ha treballat amb La Fura dels Baus, Sol Picó, Carles Santos, Carmelo Salazar i Rosa Muñoz, entre d'altres.

2009 *Zombi. "Z"* / 2008 *Duques de Bergara unplugged* / 2007 *De los condenados* / 2006 *f.r.a.n.z.p.e.t.e.r.* / 2005 *El Cremaster de los Cojones* (el projecte d'aquest espectacle guanya el 5è premi d'Arts Escèniques Lleida 2004) / 2004 *La historia de Mª Engracia Morales* / 2003 *Nutritivo*.

C60, que dirigeix **Sergi Faüstino**, uneix els assaigs entusiastes i emocionals de **Kiko Amat** sobre algunes de les seves cançons favorites amb la música d'aquestes mateixes cançons tocades per **Adrián de Alfonso** (Veracruz, Bèstia Ferida, Don The Tiger, Homenatges), **Aleix Clavera** (Extraperlo, Albaialeix) i **Pablo Díaz Reixa-Díaz**, àlies El Guincho.

LA CONSAGRACIÓ DE LA PRIMAVERA

Roger Bernat / FFF

Espai Lliure

21 i 29 de maig	20:30h.
22 de maig	18:30h. / 19:30h.
23 de maig	20:30h. / 21:30h.
26 de maig	21:30h. / 22:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **Elèctrica Produccions** (Barcelona), **Festival Transaccions** (Cambrils) i **Festival Transversales** (Mèxic) amb el suport del programa del **Fons de la Unió Europea a Mèxic**

música **Ígor Stravinski** / creació escènica **Roger Bernat / FFF** a partir de la coreografia de Pina Bausch / amb la col·laboració de **Txalo Toloza, María Villalonga, Ray Garduño, Gabino Rodríguez, José-Manuel López Velarde, Tomás Alzogaray, Araceli Flores, Brenda Vargas, Diana Cardona, Katia Urzúa i Viani Salinas** / direcció tècnica **Txalo Toloza** / so **Rodrigo Espinosa** / edició **Juan Cristóbal Saavedra Vial** / imatge **Marie-Klara González** / coordinació **Helena Febrés** / producció executiva a Mèxic **Alicia Laguna** / ajudanta de producció a Mèxic **Antígona González** / conductor **Don Moisès**

Donem al públic auriculars sense cables amb 3 canals. Se'l convida a entrar a la sala. Sona *La consagració de la primavera* d'Ígor Stravinski, un dels ballets més importants del segle passat, del qual Pina Bausch va fer al 1975 una versió històrica. Se senten diferents veus. A cada canal, coses diferents. Veus en paral·lel que divergeixen i s'entrecreuen. Els espectadors són protagonistes de l'espectacle que és al mateix temps un joc i una coreografia.

informació i distribució:

Helena Febrés febres@rogerbernat.org / www.rogerbernat.org

Roger Bernat (Barcelona 1968) inicia la seva formació en el camp de l'arquitectura, a partir de la qual s'interessa pel teatre. Estudia direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona, on es gradua amb el Premi Extraordinari 1996. L'any 1997 funda General Elèctrica amb Tomàs Aragay, un Centre de Creació per al Teatre i la Dansa que tanca l'any 2001. És autor i ha dirigit, entre d'altres, els següents espectacles: *10.000 Kg* (Premi Especial de la Crítica 96/97); *Confort Domèstic* (Premi de la Crítica al Text Dramàtic 97/98), *Trilogia 70* que inclou els títols: *Juventut EUROPEA*, *Flors* (Jordi Vilches: Premi de la Crítica Actor Revelació 99/00) i *Que algú em tapi la boca*; *Bona Gent* (2003) i *Amnèsia de Fuga* (2004). De la col·laboració regular amb el dramaturg Ignasi Duarte, en destaca *Rimuski*, un projecte teatral a partir de l'experiència de taxistes de diverses capitals del món. Des del 2005 col·labora regularment al diari El Mundo. Al Teatre Lliure ha estrenat *Àlbum* (1998), *Bones Intencions* (2003), *LA LA LA LA LA* (2004), *Tot és perfecte* (2005) i *Das Paradies Experiment*, un espectacle nascut d'un projecte presentat al Centre d'Art La Panera de Lleida, al Festival Loop'05 de Barcelona i a la Galerie Anita Beckers de Frankfurt. *Domini públic*, presentat al cicle Radicals Lliure el 2008, obre una nova línia de treballs amb el públic com a protagonista, formada per l'espectacle *Pura coincidència*, la instal·lació *Vosotros*, el volum *Querido público* i les conferències *Metástasis del público* i *El deseo en el espectador*. Darrerament ha participat en l'espectacle *Dictadura-Transició-Democràcia*, estrenat al Lliure aquesta mateixa temporada.

CLUB FERNANDO PESSOA

Tomàs Aragay / Societat Doctor Alonso

Platea 1 - Sala Fabià Puigserver

20 de maig 20:30h.

23 de maig 18:30h.

27 i 28 de maig 22:30h.

coproducció **Teatre Lliure**, **Societat Doctor Alonso** i **Concello de Cultura de Ferrol**
la **SDA** rep el suport del **CoNCA – Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya** i de l'**INAEM – Ministeri de Cultura**

intèrprets **Sofia Asencio / Mia Esteve / Ramon Giró / Luis Carlos Viejo**

espai escènic i il·luminació **CUBE.bz** / espai sonor **Nilo Gallego**

producció executiva **Sònia Isart**

“Quantes vegades jo mateix,
que me’n ric d’aquesta mena
de seduccions de la
distracció, em trobo
suposant que seria bo ser
cèlebre, que seria agradable
ser consentit, que seria
brillant ser triomfal.”

Fernando Pessoa

informació i distribució:

Sònia Isart sonia@doctoralonso.org / www.doctoralonso.org **Marta Oliveres**
Management - M.O.M m.o.m@martaoliveres.com / www.martaoliveres.com

Societat Doctor Alonso Companyia codirigida per **Tomàs Aragay**, director escènic, i **Sofia Asencio**, ballarina i dramaturga. Es plantegen cada espectacle o projecte des del punt 0, per replantejar-se cada vegada el seu llenguatge escènic. Mesclen gèneres, formes escèniques i tipus de gent diferent per tal de crear la seva pròpia forma d'habitar l'escenari. Els agrada plantejar l'escena com un lloc on col·locar, allà on hi hauria d'haver espectacularitat, el menys espectacular, i crear així una poètica d'allò patètic. Tomàs Aragay funda el 1996, juntament amb Roger Bernat, el centre de Creació General Elèctrica, a Barcelona, on desenvolupa la seva activitat en col·laboració amb altres artistes, entre ells, Sofia Asencio. A finals de l'any 2001 General Elèctrica tanca les seves portes per una decisió unànime dels seus membres, atenent raons tant econòmiques i de l'entorn cultural existent, com personals. És a partir d'aquest moment que Tomàs Aragay i Sofia Asencio es plantegen una nova etapa en el seu desenvolupament artístic i creen la Societat Doctor Alonso com un nucli obert i mutant d'artistes, com un espai per a la creació, la formació i la reflexió al voltant del fet escènic. La Societat Doctor Alonso s'estableix físicament en una zona rural, a Ventalló (Girona), per tal d'allunyar-se del "soroll" i la "uniformitat" que envolta la creació i el món artístic en una gran ciutat com Barcelona. Una manera de replegar la mirada cap al nostre interior per a buscar la nostra pròpia veu.

Crear en un entorn rural i local, ancorant els peus en la tradició cultural pròpia per construir, des d'aquest observatori perifèric, un discurs universal fort. La Societat Doctor Alonso neix també amb una clara vocació d'intercanvi permanent amb l'exterior. Una vocació que es recolza en un doble convenciment: per una banda, la necessitat de mantenir una atenció permanent sobre els camins creatius que es desenvolupen a l'altre costat de les nostres fronteres; i de l'altra, la imperiosa necessitat de mostrar els treballs a públics de procedència cultural diversa, per situar-lo en un marc de recepció plural que els permeti rebre un *feedback* artísticament enriquidor. En la seva anterior etapa, Tomàs Aragay i Sofia Asencio van col·laborar en diverses estructures de producció europees. La Societat Doctor Alonso pretén consolidar i en ampliar tant com sigui possible aquestes col·laboracions en el futur. Actualment, la companyia forma part de Cèl·lula lula, un Centre de Creació i Residència recolzat per l'ICAC, on a més del seu propi treball de creació, organitza diverses activitats d'investigació i de laboratori i el festival MAPA MAPA, i també acull en residència altres artistes i companyies nacionals i estrangeres.

ESPECTACLES INVITATS

TE HARÉ INVENCIBLE CON MI DERROTA

Angélica Liddell

Escenari – Sala Fabià Puigserver
15 i 16 de maig 20:30h.

coproducció Citemor, Iaquinandi S.L. i Altra Bilis

direcció i intèrpret **Angélica Liddell**

il·luminació **Carlos Marquerie** / so **Félix Magalhaes** / música *Concert per a violoncel* d'**Edward Elgar** interpretat per **Jacqueline Du Pré** i *13è. Concert per a dos instruments a l'uníson* de **François Couperin** interpretat per **Jacqueline Du Pré** i **William Pleeth**

producció executiva **Gumersindo Puche**

Jacqueline Du Pré va morir als 42 anys. L'edat que tinc ara. La tristesa em va portar a buscar la complicitat amb els morts, la por d'envellir em va portar a buscar la complicitat amb els morts, la por de l'exclusió i el dolor em va portar a obligar a buscar la complicitat amb els morts. Hi va haver un instant que vaig sentir la necessitat de comunicar-me amb la Jacqueline, de parlar amb ella, volia que m'expliqués l'esgarriós conflicte, encarnat pel seu cos, entre matèria i esperit. No volia parlar amb els vius. Els vius m'havien defraudat, decebut immensament. Vaig recordar *Opening Night* de Cassavettes, quan la Gena Rowlands va a una sessió d'espiritisme buscant esperança, una resposta, una mica de la pietat que manca als vius. Això busco entre els morts, entendre per què jo (que a poc a poc m'he convertit en una bola d'angoixa, terror, soledat i desconfiança), per què jo (que no vull abandonar la vida però desitjo la mort) per què jo continuo viva i la Jacqueline no.

informació i distribució:

Sindo Puche sindop@hotmail.com

Angélica Liddell (Figueres, 1966). És llicenciada en Psicologia i en Art dramàtic. La seva obra està formada per narrativa, poesia i accions, a més de textos teatrals, tretze del quals ja han estat estrenats a Espanya, Brasil, Colòmbia, Bolívia, Portugal, França, Alemanya, Xile i la República Txeca. Dirigeix la companyia Atra Bilis Teatro des del 1993. Ha rebut els guardons següents: Premi de Dramatúrgia Innovadora Casa de América 2003, Premi SGAE de Teatre 2004, Premi Ojo Crítico Segundo Milenio 2005 i ha estat finalista del Premi de Teatre Caja España 2005, accèssit del Premi Lope de Vega 2007. Ha estat nominada als Premis Max 2003 al Millor Espectacle Revelació amb *El tríptico de la aflicción*, als Premis Mayte de Teatre 2003 i al Premi Valle-Inclán de Teatre 2008. El 2008 estrena *Perro muerto en tintorería: los fuertes* al Centro Dramático Nacional i presenta *El año de Ricardo* a la segona edició de Radicals Lliure 2008, i *Anfaegtelse*. El 2009 va estrenar *La casa de la fuerza*.

textos publicats

Y los peces salieron a combatir contra los hombres. Y como no se pudo...
Blancanieves. El año de Ricardo. Editorial Artezblay.

Mi relación con la comida. SGAE.

La desobediencia, hágase en mi vientre. Pliegos de teatro y danza nº 26. Editorial Aflera.

Los deseos en Amherst. (poesia). Ediciones Trashumantes.

THAT'S THE STORY OF MY LIFE

Macarena Recuerda Shepherd

Platea 1 – Sala Fabià Puigserver

19 de maig 20:30h.

29 de maig 18:30h.

producció **MiCarteraPatrocina** amb la col·laboració de **Bilbao Escena, Bilbao Arte, Adriantic i Teatre Lliure**

una peça de **Macarena Recuerda Shepherd** dedicada al **Sr. Polissó** amb la col·laboració de l'artista **Manu Morales** i amb la participació de **Lorena Uresberueta i Mónica del Castillo**

vídeo i edició **Gorka Bilbao** / zoótrofs **Alberto Pastore**

agraïments **Gerard Casas, Mari Luz Vidal, Cesc Casanovas i Amanda Díaz-Ubierna, Kun, Natalia i Angel**

informació i distribució:

Macarena Recuerda marenarecuerda@gmail.com

Macarena Recuerda Shepherd (Sevilla, 1978) Llicenciada en Belles Arts per la universitat de Sevilla i titulada pel Conservatori Professional de dansa Antonio Ruiz Soler en l'especialitat de Flamenc. Ha participat en nombrosos *work-shops* de dansa i d'arts plàstiques amb Jan Fabre, Santiago Cirugeda, Pina Bausch, Gilles Jobin o Farruquito, entre d'altres. El 2005 es trasllada a Marsella per realitzar la FAIAR, la primera formació europea sobre art a l'espai públic. Des de llavors combina la seva feina entre França, Sevilla i Barcelona. Ha col·laborat amb diverses companyies a França, a *Le cor* de Cie. *La déchirure* i *Waltser Collection* de Cie. Amanda Pola. Des del 2007 treballa en els seus projectes propis: *What's your name?*, peça per a la sala de casa seva; *The Shepherd*, una intervenció urbana. Des del 2008 és fundadora i integrant del Colectivo Estraperlo, una plataforma de nous creadors difícilment etiquetables.

MI VIDA DESPUÉS

Lola Arias

Escenari – Sala Fabià Puigserver

22 de maig 20:30h.

23 de maig 22:30h.

coproducció **Complejo Teatral de Buenos Aires, Steirischer Herbst Festival, Zurich Theater Spektakel, International Summer Festival Kampnagel Hamburg, Noorderzon Performing Arts Festival i Grand Theatre Groningen** amb el suport especial de **BIT Theatergarasjen, Speilart Festival i Goethe Institut**

intèrprets **Blas Arresse Igor / Liza Casullo / Carla Crespo / Vanina Falco / Pablo Lugones / Mariano Speratti / Moreno Speratti da Cunha**

text i direcció **Lola Arias** a partir dels materials originals aportats pels actors / dramaturgista **Sofía Medici** / música **Ulises Conti** (amb la col·laboració de **Liza Casullo i Lola Arias**) / escenografia **Ariel Vaccaro** / vestuari **Jazmín Berakha** / il·luminació **Gonzalo Córdova** / vídeo **Marcos Medici** / coreografia **Luciana Acuña** / assessor d'investigació **Gonzalo Aguilar** / ajudanta de direcció **Sofía Medici** / producció executiva **Gustavo Kotik**

A ***Mi vida después***, sis actors nascuts a la dècada del setanta i als primers vuitanta reconstrueixen la joventut dels seus pares a partir de fotos, cartes, cintes, roba usada, relats, records esborrats. Qui eren els meus pares quan jo vaig néixer? Com era l'Argentina quan jo no sabia parlar? Quantes versions hi ha del que va passar quan jo encara no existia o era tan petit que ni ho recordo? Cada actor fa un *remake* d'escenes del passat per entendre alguna cosa del futur. Com dobles de risc dels seus pares, els fills es posen la seva roba i intenten representar la seva història familiar. La Carla reconstrueix les versions sobre la mort del seu pare que era guerriller de l'Exèrcit Revolucionari del Poble. La Vanina torna a mirar les seves fotos d'infància mirant d'entendre què feia el seu pare com a oficial d'intel·ligència. El Blas es posa la sotana del seu pare capellà per representar la vida al seminari. El Mariano torna a escoltar les cintes que va deixar el seu pare quan era periodista automobilístic i militava a la Joventut Peronista. El Pablo reviu la vida del seu pare com a treballador d'un banc intervingut per militars. La Liza actua les circumstàncies en les quals els seus pares es van exiliar de l'Argentina. ***Mi vida después*** transita per les fronteres entre la realitat i la ficció, la trobada entre dues generacions, el *remake* com a forma de revivre el passat i modificar el futur, l'encreuament entre la història del país i la història privada.

informació i distribució:

Lola Arias www.lolaarias.com.ar

Lola Arias (Buenos Aires, 1976) Escriptora, directora de teatre, actriu i músic. Va estudiar Literatura a la UBA, Teatre i Dramatúrgia a l'Escola d'Art Dramàtic de Buenos Aires. Va participar de les Residències per a artistes del Royal Court Theater i de Casa de América de Madrid, i va obtenir beques a Marsella i Varsòvia. Va fundar la Compañía Postnuclear, un col·lectiu interdisciplinari d'artistes amb el qual desenvolupa diversos projectes de teatre, literatura, música i arts visuals. Sempre al llindar de la realitat i la ficció, a *Striptease* un nadó d'un any ocupa el centre de l'escenari mentre els seus pares es baten en un duel telefònic; a *El amor es un francotirador* els actors juguen a la ruleta russa mentre una banda de rock toca en directe, a *Mi vida después*, sis actors reconstrueixen la joventut dels seus pares als anys 70 a partir de fotos, cartes, cassets, roba usada. A les seves obres treballa amb actors, no actors, ballarins, músics, nens, nadons i animals. En teatre ha escrit i dirigit: *La escuálida familia*, *Estudios de la memoria amorosa*, *Poses para dormir*, la trilogia: *Striptease*, *Sueño con revólver*, *El amor es un francotirador*, *Mi vida después* i *Familienbande*. En col·laboració amb l'artista suís Stefan Kaegi, va dirigir *Chácara Paraíso* (una instal·lació biogràfica amb policies brasilers) i *Airport kids* (un projecte sobre nens internacionals a Suïssa). A més, amb l'Ulises Conti, compon música i toca en directe. Junts han editat el disc *El amor es un francotirador*. Els seus textos han estat publicats, traduïts a l'anglès, el francès i l'alemany, i representats a diversos festivals internacionals, com ara el Festival de Avignon, el Theater Spektakel, l'Steirischer Herbst Festival Graz, l'In Transit Festival Berlin, l'Spielart Festival Munich i l'Alcantara Festival Lisboa.

PROMETEU NO RES

Diego Anido + Silvia Delagneau + Jordi Oriol / Indi Gest

Platea 1 - Sala Fabià Puigserver

26 de maig 20:30h.

30 de maig 12:30h.

producció **Indi Gest** i **Festival Temporada Alta 2009** amb el suport del **CoNCA - Consell de les Arts Escèniques de la Generalitat de Catalunya**, **Can Felipa de Barcelona** i **L'Estruch de Sabadell**

dramatúrgia, direcció i intèrprets **Diego Anido / Silvia Delagneau / Jordi Oriol**

escenografia i vestuari **Silvia Delagneau** / il·luminació **Àlex Aviñoa** / so i ajudant de direcció **Carles Pedragosa** / ajudanta d'escenografia i vestuari i confecció vestuari **Laura García** / construcció d'escenografia **Dani Poy** / producció executiva **Virginie Gorzerino** (Marató de l'Espectacle) / ajudant de producció **Pau Bachero** / agraïments **Víctor Molina**

Del no-res sorgeix el tot. Des que la humanitat va rebre el foc diví de les mans del mític Prometeu, l'home omple –de forma extraordinària– tots i cadascun dels espais que la història ha deixat en blanc, fins al punt de perdre el nord. Però del tot s'arriba al no-res. *Teo* i *Epi* són dos germans que –atrapats en les seves conviccions– es disposen a recuperar el nord i desencadenen el mite de Prometeu. Ells es creuen els mediadors entre els de dalt i la resta de mortals, entre els quatre privilegiats i els altres desgraciats. Prometen alliberar-nos de la trampa on perdurem esclavitzats.

Prometeu no res és un nou espectacle d'Indi Gest que intenta mesclar diferents llenguatges i convencions teatrals, i pretén explorar la idea de com l'home, des que creu tenir raó, no s'adona del veritable animal que arriba a ser.

informació i distribució:

Indi Gest gestindi@gmail.com / www.indigest.org

Indi Gest / *Espectacles de teatre: OB-sessions* creació i direcció Jordi Oriol. Premi Injuve 2007. Sala Beckett (setembre-octubre 2008). *La caiguda d'Amllet* de Jordi Oriol, dir. Xavier Albertí, Temporada Alta 2007, Sala Beckett 2008. *Puputyttö* de Saara Turunen, dir. Alícia Gorina. Premi a la millor actriu a La Mostra de Teatre de Barcelona 2008. *Ara estem d'acord estem d'acord* creació i direcció Jordi Oriol, Assaig Obert, Teatre Lliure (2008). *El títol no mata* de Jordi Oriol i Pere Riera, dir. Jordi Oriol. La Cuina, Festival de Barcelona Grec 2008. *The Little Jesus* de Saara Turunen, dir. Alícia Gorina, Assaig Obert, Teatre Lliure (2009). *Un tal ímpetu vital* creació i direcció Jordi Oriol. Teatre Lliure (2009). *Prometeu no res* de Diego Anido, Silvia Delagneau i Jordi Oriol. Festival Temporada Alta 2009. *Instal·lacions perfomàtiques: 1948* de Silvia Delagneau. ÀREAtangent (2007) i Teatre de l'Escorxador (2008). *Muda* de Silvia Delagneau. Plaça del Vi, Girona. Festival Temporada Alta (2007). *Un present* de Silvia Delagneau. Institut del Teatre de Barcelona. Festival NEO'06.

Indi Gest també ha estat finalista del 9è Premi d'Arts Escèniques de Lleida (2008) amb l'espectacle *Saalt*, un projecte de Silvia Delagneau. Actualment prepara *l'integral indi gest*, un cicle que proposa la Sala Beckett i que permetrà mostrar de forma inèdita, durant el pròxim mes de maig, un breu recorregut per la trajectòria productiva de la companyia, amb espectacles antics i nous. Simultàniament, també durant el mes de maig, la estarà present al XXVI Festival Internacional de Poesia de Barcelona.

VERSUS**Rodrigo García**

Escenari – Sala Fabià Puigserver

28 de maig 18:30h.

29 de maig 22:30h.

producció **Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales (SECC)** amb la col·laboració de **Laboral Teatro, Govern del Principat d'Astúries**

intèrprets **Patricia Álvarez / David Carpio / Amelia Díaz / Rubén Escamilla / Juan Loriente / Nuria Lloansi / David Pino / Daniel Romero / Víctor Vallejo / Isabel Ojeda** / idea i direcció **Rodrigo García** / il·luminació **Carlos Marquerie** / animació **Cristina Busto** / vídeos **Ramón Diago** / música **Tape, Chiquita y Chatarra, David Pino i David Carpio** / fotos **Christian Berthelot**

No molesteu, deia, penjava el cartell de no molesteu i coronava així la seva particular forma de viure a la desesperada, es volia empassar la sorra, la terra roja i una salina sencera i es volia rentar el cul amb l'oceà Índic, això deia Deia que la calma no era una eina que facilités la percepció de les coses, deia que les coses arribaven embolicades en esdeveniments i que la percepció, era distorsió o no era

Així creia en la ment inestable dels homes i no en els homes

No va ser tan estúpid com per confondre velocitat i vertigen, anava a favor de tot el que era inestable, ja fos a pas de tortuga o a 250 per hora

També va saber traçar una línia divisòria entre rampell i intensitat, perquè menyspreava el rampell i confiava en la bogeria veritable

Li agradava quedar-se adormit, li agradava no anar, no estar, no aparèixer, no presentar-se, no sortir a les fotos

Sóc al quiròfan ara si us plau no molesteu solia dir, Sóc sota els ferros retorçats del meu cotxe ara i m'acarona l'escalfor del foc i m'embriaga el tuf de la benzina vessada

Si us plau no molesteu, estic vivint, deia Estic saltant per la finestra de la planta baixa de la casa.

Rodrigo García. Fragment de l'obra que no apareix al muntatge teatral.

informació i distribució:

Rodrigo García <http://rodrigogarcia.es>

Rodrigo García viu i treballa entre Madrid i París des del 1986. És autor, escenògraf i director d'escena. Comença a treballar com a ajudant de carnisser en una botiga de la seva família, i el 1989 crea la companyia La Carnicería Teatro, amb la qual porta a terme les seves creacions escèniques. Segueix sempre una línia de l'experimentació en busca d'un llenguatge personal allunyat del teatre convencional, i la seva activitat comprèn des de l'autoria teatral i la direcció escènica al vídeoart, les instal·lacions plàstiques i l'escenografia.

Com a autor teatral, en una primera etapa rep la influència de Samuel Beckett, Harold Pinter, Eduardo Pavolvsky, Fernando Arrabal i Tadeusz Kantor. Més endavant, l'escriptura de García se sotmet a l'influx de Heiner Müller, Thomas Bernhard, Louis Ferdinand Céline i Peter Handke. I avui, tant els textos com els espais escènics creats per Rodrigo García s'emparenten amb l'obra d'artistes plàstics com Jenny Holzer, Bruce Nauman, Gary Hill, Bill Viola o Sol Lewitt.

Ha rebut premis pels textos *Reloj* i *Macbeth imágenes* i per la direcció d'*El dinero*, *Notas de cocina* i *El Pare*, de Heiner Müller.

Alguns dels seus treballs de creació i direcció més destacats són *Borges* (1999), *Haberos quedado en casa, capullos* i *After Sun* (2000), *De vegades em sento tan cansat que faig aquestes coses* i *Compré una pala en Ikea para cavar mi tumba* (2001), *La historia de Ronald el payaso de MacDonal's* (2002), *Creo que no me habéis entendido bien* (2002), *Agamennone* (2003), *La jardinería humana* (2004), *Borges + Goya* (2005) i *Accidens: matar para comer* (2006), *Arrojad mis cenizas sobre Mickey* (2006), *Aproximación a la idea de la desconfianza* (2006), *2186* (2007), *Cruda, vuelta y vuelta, al punto, chamuscada* (2007) i *En algún momento de la vida deberías plantearte seriamente dejar de hacer el ridículo* (2007).

BONANZA**Bart Baele + Yves Degryse + Caroline Rochlitz / Berlin**

Platea 2 – Sala Fabià Puigserver

28 de maig 20:30h. / 24:00h.

29 de maig 12:30h. / 20:30h.

coproducció **Berlin**, **STUK** (Lovaina), **KVS** (Brussel·les) i **Vooruit** (Gant) amb el suport de **Flanders Audiovisual Fund**, l'**Ajuntament d'Anvers** i **Flanders Image**

fotografia **Bart Baele** i **Nico Leunen** / so **Tom De With** / edició **Bart Baele** / banda sonora i mesclades **Peter Van Laerhoven** / recerca **Berlin** i **Nico Leunen** / gràfica **Gerjo Van Dam** / maquetes **Koen De Ceuleneer** / ajudant d'escenografia **Tom Van de Oudeweetering** / catering **Kim Troubleyn** i **Veronique Batens** / sobretítols **Sofie Benoot** / software **Frank Lanssens** / electrònica **Dadaelectronics** / fotos d'escenari **Kim Troubleyn** / fotos aèries **Saguache Ranger District**

Hi havia una vegada un llogaret, el més petit de Colorado (EE.UU.), de cinc cases acollidores i amb les Muntanyes Rocoses esteses als seus peus. La neu cobria els carrers a l'hivern, el Kerber Creek travessava el poblet i si miraves prou lluny podies fins i tot veure'n les angules.

Holocene 3 - Bonanza és un retrat cinemàtic únic d'un desolat poblet miner. Va arribar a tenir 6000 habitants encarregats de 36 bars, 7 sales de ball i un nombre immens de prostitutes per als miners. El seu lema era: "*vine, enriqueix-te i ves-te'n*". Ara només té 7 residents permanents, immersos en la seva pròpia espiritualitat, vivint en un planter d'acusacions, xafarderia, assassinat i por.

Bonanza és un microcosmos del món, afirmen els seus residents.

Berlin retrata aquest món en miniatura amb una maqueta del poble i diverses pantalles de cinema.

© Berlin

informació i distribució:

Berlin info@berlinberlin.be / www.berlinberlin.be

Berlin es caracteritza per la interdisciplinarietat de mètodes de treball. Centrant-se en la recerca específica d'alguna qüestió, posa en joc diversos mitjans depenent del context del projecte. Berlin col·labora amb diversos artistes i amb l'àmbit acadèmic. Intenta presentar la seva feina en un circuit d'espais variats: teatres, museus, festivals, espais exteriors... Les bases dels projectes futurs són continuar treballant en una ciutat o regió d'alguna banda del món. Berlin està format per Bart Baele, Yves Degryse i Caroline Rochlitz.

El 2003 Berlin va començar la sèrie **Holocene** (en relació al període geològic), de la qual *Jerusalem* va ser la primera part. En tres pantalles es pot veure una representació penetrant d'una de les ciutats més complexes del món. La segona, *Iqaluit*, es va convertir en una instal·lació amb 7 pantalles. Un retrat de la capital dels Inuits al Nord del Canadà. La tercera és *Bonanza*. La quarta, és *Moscow*. Una tenda, Sis pantalles mòbils, un quartet de vent i un pianista. Un retrat penetrant de Moscou.

Berlin treballa ara en *Tagfish*, el primer espectacle de la nova sèrie *Horror Vacui*.

ARTEFACTE

Àlex Serrano + Martí Sánchez Fibla + Pau Palacios / Agrupación Señor Serrano

Espai Lliure

28 de maig 20:30h.

29 de maig 22:30h.

producció **Agrupación Señor Serrano** amb la col·laboració del **Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació EADC - Generalitat de Catalunya**, el **Festival PNRM d'Olot** i **L'Estruch de Sabadell** amb el suport de **III Encuentros Magalia**

performers i col·laboradors en la creació **Ester Forment** i **Diego Anido**

direcció **Àlex Serrano** / dramaturgia **Pau Palacios** i **Àlex Serrano** / il·luminació i vestuari **Isabel Franco** / aplicació interactiva de vídeo **Martí Sánchez Fibla** / realització de vídeos **Josep Maria Marimon** / creació musical **Sebastián García Ferro** / assessors del projecte **Víctor Molina** i **Roberto Fratini** / ajudant de direcció i producció executiva **Barbara Bloin**

agraïments **Heroínas de la Cultura** i **Centro Párraga de Múrcia**

Premi de Projectes d'Arts Escèniques Lleida 2007

El paisatge no existeix allà fora. A fora, el que hi ha és Natura. És tan sols la nostra presència que transforma la Natura en paisatge, és el nostre ull aquell qui construeix el paisatge. Per tant, si nosaltres no hi som, aleshores no hi haurà paisatge, només hi haurà Natura. Així, un dia, cadàvers de signes solcaran el món que ja no serà món, els cérvols deambularan per les frondoses avingudes i a les clavegueres rebentades, hi viuran els llops. I els nostres signes deixaran de ser-ho. Però mentrestant, què hi ha? Tenim un home cabrejat perquè té fred o sua i un entorn indiferent que segueix el seu curs impassible. Tenim un home superb que no pot suportar que el que l'envolta no estigui aquí per o per a ell. Tenim por i tenim ràbia.

informació i distribució:

Barbara Bloin barbara@srserrano.com / www.srserrano.com

Agrupación Señor Serrano / Àlex Serrano Tarragó és llicenciat en Disseny Industrial per l'ESDI i en Direcció per l'Institut del Teatre. El 1998 funda l'empresa Tangent Audiovisual, proveïdora de serveis audiovisuals i multimèdia. Partint de l'estructura de l'empresa i per tal de satisfer les seves inquietuds artístiques, el 2002, crea Areatangent, una plataforma de creació contemporània que des de la seva seu al Raval dóna a llum multitud de projectes, iniciatives i personalitats dins de diferents expressions artístiques. El 2006 dóna el pas de deixar l'empresa i promou la independència d'Areatangent, per tal de crear l'Agrupación Señor Serrano, una estructura voluble de creació que li permet afrontar projectes més personals i multidisciplinaris.

Agrupación Señor Serrano és una companyia que aposta per la innovació en les seves creacions escèniques. A les seves peces apareixen amb regularitat la dansa, el teatre visual, el vídeo i les eines interactives, expressades a través de dramaturgies es recolzen en l'experimentació i la barreja de llenguatges.

2009 *Immut* (Adriantic). *Nada* (Festival Escena Poblenou).

2008 *Contra.Natura* (L'Estruch de Sabadell / L'Escorxador de Lleida).
Artefacte (Festival PNRM Olot).

2007 *Europa* (Autopsia 3a part): *Work In Progress* (Festival Grec BCN – Festival Temporada Alta Girona).

2006 *Mil Tristes Tigres* (Autopsia 2a part), *Work In Progress* (Festival PNRM Olot - Neo Festival Barcelona).

Back (Certamen Coreogràfico Madrid).

Autopsia 1a Part (Naumón, La fura dels Baus).

2004 *RUN*. (Festival PNRM Olot / Festival Internacional de Teatre Visual y de Titelles de Barcelona)

FELICIDAD.ES

David Espinosa + África Navarro

Espai Lliure

29 i 30 de maig 16:30h.

coproducció **El Local Espacio de Creación** i el **Festival Escena Abierta de Burgos 2010** amb el suport de l'**Institut de Cultura de Barcelona**, el **CoNCA - Consell Nacional de les Arts de la Generalitat de Catalunya** i l'**Ajuntament de l'Hospitalet del Llobregat**.

creació, direcció i interpretació **David Espinosa / Africa Navarro**.

amb la col·laboració de **Santos Martínez, Diego Dorado, Sergi Fäustino, Vicente Arlandis** i altres amics o insensats

Continuant la recerca que es va obrir al projecte anterior *deliriosdegrandez@hotmail.com*, un treball en el qual s'utilitzaven les eines informàtiques per desenvolupar una acció escènica que parlava del triomf i del fracàs, volem capgirar el plantejament i fer servir alhora un llenguatge escènic en una emissió a través de la xarxa.

Manipular la realitat a través d'una mirada irònica, que intenta qüestionar-se tot allò que establim com a norma, com a novetat o com a alternativa, que pretén observar les paradoxes i contradiccions de l'ésser humà i, per tant de tot allò que plantegem com a art i cultura...

Se suposa que la cultura ens serveix per acostar-nos a la veritat, a l'existència, al món, però com més m'allunyo dels teatres, del públic, més a prop em sento de mi mateix. La felicitat és una excusa per observar com visc, per mirar enrere i entendre el que he realitzat durant els últims anys, per adonar-me de qui sóc, de què somio, de què dic... y no prendre-m'ho massa seriosament...

informació i distribució:

M.O.M.-El Vivero Coaching

m.o.m@martaoliveres.com / www.martaoliveres.com
www.myspace.com/ellocalspaciodecreacion

David Espinosa Llicenciat en Interpretació Textual per l'ESAD de València el 1998. Des del 1994 estudia Dansa Contemporània, Improvisació, C.I. i Capoeira a València, Brussel·les i Barcelona.

Com a actor, treballa a *Z*, *Duques de Bergara unplugged* i *De los condenados*, dirigides per Sergi Fàustino, *El enemigo de la clase*, dirigida per Paul Weibel, i *Joan el cendrós*, de Carles Alberola, entre d'altres. Ha fet d'intèrpret a diverses companyies de dansa: Mal Pelo, Las Malqueridas, Osmosis cie. (França), Lapsus-Alexis Eupierre i Sònia Gómez/General Elèctrica.

Paral·lelament, crea i organitza, amb diversos artistes, peces i projectes d'improvisació (*Pompeia*, *La Pajarera*, *Enterrats en viu*, *A trizas feliz*, *De pan y cebolla*, *Obertura*, *Me debes un beso* i la peça de vídeo-dansa *La ventana*). El 2006 funda amb África Navarro l'associació El Local E.C., amb la qual han creat els espectacles *deliriosdegrandez@hotmail.com*, *Summertime*, *Desaladas Club*, *Agonías de lo imposible* i *Propiedad Privada*.

Del 2006 al 2008 col·labora amb el col·lectiu Bipol·art, en la gestió del Festival d'Art al Carrer de l'Hospitalet i dirigeix el Programa de Creadors en Residència de la Generalitat de Catalunya al Centre Cultural la Bòbila. Des del 2002 imparteix classes d'improvisació i moviment en diversos centres de Barcelona, i tallers de creació per a diversos projectes.

STIFTERS DINGE**Heiner Goebbels**

Escenari – Sala Fabià Puigserver

3 de juny 20:30h.

4 i 5 de juny 19:30h. / 22:00h.

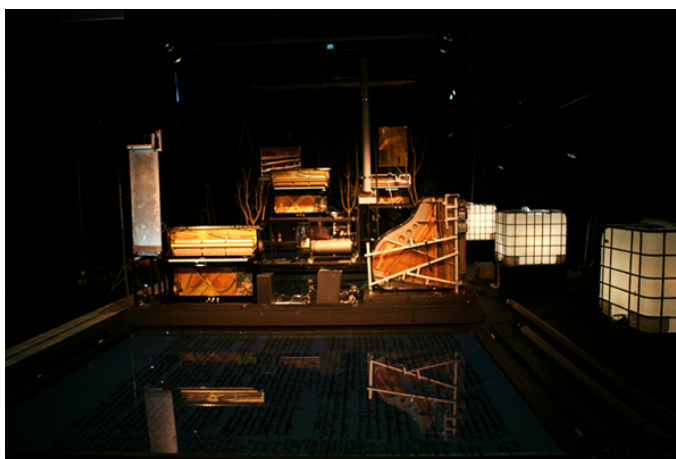
coproducció **Théâtre Vidy-Lausanne, spielzeit'europa - Berliner Festspiele, Grand Theatre de la Ville de Luxembourg, schauspiel frankfurt, T&M - Théâtre de Genevilliers/Centre Dramatique National de Création Contemporaine i Pour-cent culturel Migros** amb la col·laboració d'**Artangel London** amb el suport de **Pro Helvetia - Fundació Suïssa per la Cultura**.

creació, música i direcció **Heiner Goebbels** / escenografia, il·luminació i vídeo **Klaus Grünberg** / espai sonor **Willi Bopp** / col·laboració musical i programació **Hubert Machnik** / amb la col·laboració artística i tècnica dels equips del **Théâtre de Vidy**

ajudant de direcció **Matthias Mohr** / regidor d'escena **Marc Moureaux** / ajudants del regidor **Fabio Gaggetta** i **Jean-Daniel Buri** / regidor musical **Matthias Mohr** / cap tècnic **Michel Beuchat** / robòtica **Thierry Kaltenrieder** / tècnic de llums **Mattias Bovard** / tècnic de vídeo **Jerôme Vernez** / tècnic de so **Holger Stenschke** / producció en gira **Sylvain Didry**

Una composició per a cinc pianos sense pianista. Una obra de teatre sense actors. Un espectacle sense intèrprets. La immensitat de l'escenari buit. La presència de les coses omplint els buits de l'aire. La llum, les pintures, els sons, les veus, el vent, els instruments apilats, la boira, l'aigua, el gel. La peça –inspirada en textos de l'autor romàntic del segle XIX, Adalbert Stifter– ens acosta a un muntatge escenogràfic desafiant, que obliga a mirar i a escoltar. Bach, William S. Burroughs, Claude Lévi-Strauss, Malcom X, Paolo Ucello i Ruisdael són els amfitrions de, en paraules de Goebbels mateix, *“un espectacle que creu en la seva pròpia realitat”*.

Un homenatge als objectes que es converteix en una experiència dels sentits, enfrontats a l'univers de l'inanimat.

© Mario del Curto

informació i distribució:

Heiner Goebbels mail.hg@gmail.com / www.heinergoebbels.com

Heiner Goebbels Compositor i director considerat un dels exponents més importants de la música contemporània i de l'escena teatral. Les seves composicions per a grups i grans orquestres publicades per Ricordi Munich formen part habitual del repertori arreu del món com també diverses de les seves obres musicals per al teatre i concerts d'escenari, la majoria produïdes pel Théâtre Vidy Lausanne i l'Ensemble Modern. Goebbels treballa com a professor a l'Institute for Applied Theatre Studies de la Justus Liebig University a Giessen (Alemanya) i és president de la Theatre Academy Hessen.

Les produccions teatrals *Max Black*, *Hashirigaki*, *Eraritjaritjaka*, *Stifters Dinge* i *I went to the house but did not enter* formen part del repertori del Théâtre Vidy. *Schwarz auf Weiss*, *Eislermaterial*, *Landschaft mit entfernten Verwandten* formen part del de l'Ensemble Modern. La London Sinfonietta i l'Orchestra in the Age of Enlightenment interpreten *Songs of Wars I have seen* i l'Ensemble Klang (N) una versió de *Walden*.

bibliografia

general del cicle Radicals Lliure

SÁNCHEZ, José Antonio: *Artes de la escena y de la acción en España 1978-2002*. Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.

SÁNCHEZ, José Antonio: *Dramaturgias de la imagen*. Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.

SÁNCHEZ, José Antonio: *Prácticas de lo real en la escena*. Visor Libros.

SAUMELL, Mercè: *Teatre contemporani*. Universitat Oberta de Catalunya.

L'escena del futur. Memòria de les arts escèniques als Països Catalans (1975-2005). Edicions El Cep i La Nansa.

activitat relacionada

COR I MÀSCARA

Una xerrada amb el gramàtic, poeta, dramaturg i filòsof **Agustín García Calvo** sobre el concepte polític i tot allò que ha quedat pel camí de les noves dramaturgies escèniques.

dijous 20 de maig a les 19h.

sala de premsa

entrada gratuïta